

fængsle. Det, vi agter at gøre, er at nedbringe det tidsrum, man har til at isolationsfængsle folk.

Kl. 14.00

Isolationsfængsling er jo et redskab, som kun anvendes i det øjemed at opklare forbrydelser, altså at forhindre varetægtsfængslede i at sende meddelelser ud af og ind i fængslerne; meddelelser, som kan påvirke den egentlige efterforskning.

Isolationen er derfor ikke en straffeforanstaltning i sig selv, og der kan ikke isoleres i sager, hvor der er aflagt en tilståelse, eller i sager, hvor gerningsmanden sidder efter retshåndhævelsesprincippet og således allerede har tilstået, eller hvor det kan frygtes, at han vil undslå sig straf. Omvendt må det jo erkendes, at isolation er en belastende sag, hvor man er hindret i samkvem med medindsatte, men man kan dog fortsat få besøg af familie og venner, selv om man er underlagt besøgskontrol.

Nu lægges der op til, at isolation kun må bruges, når fængslede sidder der efter denne efterforskningsparagraf, og der sættes en ny øvre grænse, hvor man går fra 4 ugers isolation til 2 ugers isolation, hvis strafferammen er under 4 år. Og ligesådan nedsætter man den øvre grænse fra 8 uger til 4 uger, hvis strafferammen er mellem 4 år og 6 år, og er strafferammen over 6 år, må man kun isolere i op til 8 uger, hvor man før måtte isolere i op til 12 uger.

Man lægger et andet parameter ind, hvor den konkrete forbrydelse skal medføre en fængselsstraf på mindst 2 år; altså, man skal gå ind og vurdere særskilt. Der er selvfølgelig nogle enkelte undtagelser fra disse generelle principper, og det er, hvis forbrydelsen er omfattet af terrorparagrafferne eller der er tale om drab eller meget grove narkoforbrydelser.

Også grænsen for unge under 18 år nedsættes fra 8 uger til 4 uger, og igen er der her en undtagelsesbestemmelse, men kun efter terrorparagraffen, ikke ved drab eller narko skal det bemærkes.

Samtidig bliver der lagt en anden ting ind; det er, at domstolene skal have en egentlig begrundelsespligt ved isolation, og anklagemyndigheden skal fremsætte en skriftlig anmodning med en godkendelse fra Rigsadvokaten, hvis isolationen begyres ud over den 8. uge, og så bliver der en udvidet adgang til mundtlig behandling af kæremål.

Det er alt sammen ting, som vi i Venstre støtter, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet om det her lovforslag.

Formanden:

Tak til hr. Karsten Nonbo. Så er det hr. Per Kaalund som ordfører.

Per Kaalund (S):

Da vores ordfører på denne sag, fru Lissa Mathiasen, er blevet forhindret, har jeg lovet at fremføre, hvad hun ville have sagt, hvis hun havde stået her i stedet for mig.

Hun ville have sagt, at vi tror, at de fleste gerne så, at vi herhjemme overhovedet ikke brugte varetægtsfængsling i isolation. Dette er ikke mindst set i forhold til den store belastning, det er at sidde varetægtsfængslet i isolation. Vi erkender dog på trods af problemerne, at det kan være nødvendigt i visse sager at anvende isolation, hvis beviser skal sikres og påvirkning af vidner undgås.

I nogle straffesager er muligheden for at gennemføre en efterforskning og en rigtig pådømmelse af sagen afhængig af, at det er muligt at afskære sigtede fra kontakt med medsigtede, vidner eller andre, således at det ikke bliver muligt at aftale afgivelse af urigtige, samstemmende forklaringer over for politiet eller i retten eller at sikre bistand til at fjerne eller ødelægge spor. Så meget desto mere er det nødvendigt med et klart regelsæt og en skærpelse af forudsætningerne for at anvende isolation. Formålet med isolationsanbringelse er jo ikke at bruge isolationen som straf.

Alle undersøgelser viser, at isolation er belastende. Derfor er det godt og nødvendigt med klare regler for behandlingen af isolationsfængslede, både hvad angår kontakt til personale, psykologer og læger, og hvad angår adgang til besøg, undervisning og arbejde, så de negative virkninger i videst muligt omfang kan minimeres.

Vi ved, at anbringelse af unge under 18 år udgør en særlig belastning for disse unge. Derfor er det helt afgørende, at isolationsfængsling af disse unge kun bør ske under helt ekstraordinære omstændigheder, ligesom det her er overordentlig vigtigt at sikre den nødvendige personkontakt m.v., mens isolationen pågår. Det er derfor også den helt rigtige vej, ministeren lægger op til ved at sænke den normale overgrænse fra 8 uger til 4 uger.

Generelt finder vi det afgørende at få tiden for isolationsfængsling minimeret mest muligt. Derfor er det også vigtige skridt, der blev taget i år 2000 under den tidligere justitsminister Frank Jensen. De har betydet en nedgang i antallet og